

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně: **G. M.**, nar. X
státní příslušnost X
zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2022, č. j. MV-55468/4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) svou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaná zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*ministerstvo*“ či „*prvostupňový orgán*“) ze dne 10. 2. 2022, č. j.

OAM-81202-11-ZM-2021 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle ust. § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zastaveno řízení o vydání zaměstnanecké karty.

II. Žalobní body

2. Námitky žalobkyně lze rozdělit do dvou žalobních bodů:
3. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že žalovaná v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), nereagovala na prezentovaný listinný důkaz, konkrétně na dokument ministerstva vnitra vztahující se k novelizaci zákona o pobytu cizinců zákonem č. 222/2017 Sb. Žalobkyně při podávání žádosti o vydání zaměstnanecké karty postupovala podle tohoto pokynu, který uvádí, že: „*Pokud lhůta k podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu (z pobytu na dlouhodobé vízum) nebo prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu skončí v sobotu, neděli nebo svátek, lze žádost podat ještě následující pracovní den.*“
4. Ve *druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žádost o vydání zaměstnanecké karty byla podána oprávněně a nikoliv opožděně. Poslední den platnosti pobytového oprávnění připadl na neděli, tj. den pracovního klidu, pročez žalobkyně byla dle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu oprávněna k podání žádosti následující pracovní den, což učinila. Jelikož žalobkyně postupovala dle pokynu správního orgánu a dle dikce zákona, jednala s legitimním očekáváním, pro které shledává napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť předmětná žádost byla podána oprávněně v zákonem stanovené lhůtě.

III. Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě setrvala žalovaná na právních názorech uvedených v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí, a v plném rozsahu na ně odkázala.
6. K *prvnímu žalobnímu bodu* žalovaná uvedla, že námitku žalobkyně vztahující se k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí považuje za nedůvodnou, neboť na dokument předložený žalobkyní vztahující se k novele zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 222/2017 Sb., reagovala tak, že žalobkyně argumentuje neaktuálním zněním zákona o pobytu cizinců. Pro srovnání dále odkázala na aktuální ustanovení zákona o pobytu cizinců vztahující se ke lhůtám pro podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty.
7. Co se týče namítané nezákonnosti napadeného rozhodnutí (*druhý žalobní bod*), žalovaná uvedla, že ani tuto námitku nepovažuje za důvodnou, neboť ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu nelze aplikovat. V případě žalobkyně se totiž nejedná o procesní lhůtu, nýbrž o hmotněprávní dobu platnosti dlouhodobého pobytu cizinců. Shora uvedené ustanovení správního řádu se zde neuplatní.

IV. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

8. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně od 20. 4. 2021 do 31. 10. 2021 pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem hledání zaměstnání nebo zahájení podnikatelské činnosti.
9. Dne 1. 11. 2021 žalobkyně podala na Ministerstvu vnitra ČR žádost o vydání zaměstnanecké karty podle zákona o pobytu cizinců.
10. Po provedeném dokazování bylo prvostupňovým orgánem vydáno rozhodnutí, kterým bylo řízení o žádosti žalobkyně zastaveno s tím, že žalobkyně žádala o vydání zaměstnanecké karty neoprávněně, neboť v době podání žádosti již nedisponovala žádným druhem pobytového oprávnění na území České republiky. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně řádně a včas odvolala. Dne 20. 4. 2022 vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

V. Soudní přezkum

11. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
12. Podle ust. § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení.*
13. Podle ust. § 42g odst. 5 věty první a druhé zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání zaměstnanecké karty se podává na zastupitelském úřadu. V průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem může cizinec žádost o vydání zaměstnanecké karty podat ministerstvu.*
14. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti.*
15. Podle ust. § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.*
16. Podle ust. § 47 odst. 12 zákona o pobytu cizinců *lhůta uvedená v odstavcích 1 až 3 a 5 je zachována, je-li posledního dne lhůty žádost podána ministerstvu. Nestanoví-li tento zákon, že žádost je cizinec povinen podat osobně, je lhůta uvedená v odstavcích 1 až 3 a 5 též zachována, je-li posledního dne lhůty podána poštovní zásilka adresovaná ministerstvu, která obsahuje žádost, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Tento odstavec se na žádosti uvedené v odstavci 6 použije obdobně.*
17. Podle ust. § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.*
18. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O podané žalobě městský soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst.

1 s. ř. s.). Po prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná.

19. Ve vztahu k *prvnímu žalobnímu bodu* městský soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí s navrženým listinným důkazem vypořádala v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. K dokumentu obsahujícímu přehled změn provedených novelou zákona o pobytu cizinců s účinností od 15. 8. 2017 konkrétně uvedla, že *„blíže neurčený přehled znění zákona rozhodně nemůže být způsobilý popřít normativní text (znění zákonného ustanovení. Dle § 47 odst. 1 aktuálního znění zákona č. 326/1999 Sb. (rovněž účinného pro tento případ) (...) Účastnice řízení tedy ve svém odvolání odkazuje na neaktuální znění zákona č. 326/1999 Sb.“*. Žalovaná se tedy neopomněla s navrženým listinným důkazem vypořádat a v odůvodnění rozhodnutí uvedla úvahy, kterými se řídila při hodnocení tohoto důkazu. První žalobní bod tak není důvodný.
20. Pokud jde o nezákonnost napadeného rozhodnutí namítanou *ve druhém žalobním bodu*, ani tuto námitku soud nepovažuje za důvodnou, neboť se přiklonil k právnímu výkladu, který zastává žalovaná.
21. Jak vyplývá z ust. § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, žádost o vydání zaměstnanecké karty jakožto jednoho z typů povolení k dlouhodobému pobytu byla žalobkyně povinna podat nejdříve 120 dnů před uplynutím svého stávajícího povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem hledání zaměstnání nebo zahájení podnikatelské činnosti a nejpozději před uplynutím jeho platnosti, tj. nejpozději dne 31. 10. 2021. Z předmětného ustanovení jasně vyplývá, že doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ohraničuje časový rámec, kdy je možné podat žádost o vydání zaměstnanecké karty. Doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je lhůtou hmotněprávní, a proto na ni nelze aplikovat ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu – jinými slovy případně-li poslední den doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na sobotu, neděli či státní svátek, neprodlužuje se tato doba platnosti do prvního následujícího pracovního dne. Na dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je pak navázána lhůta pro podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. Vzhledem k tomu, že v nejbližší následující pracovní den po skončení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu již toto povolení není platné, nelze v tento den považovat za zachovanou ani lhůtu pro podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. Žadatel již v tento den nedisponuje žádným druhem bytového oprávnění na území České republiky, tedy zaniklo i oprávnění k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, v důsledku čehož se řízení o žádosti zastaví podle ust. § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Lze dodat, že na situace, kdy konec lhůty připadá na jiný než pracovní, resp. úřední den, pamatuje § 47 odst. 12 zákona o pobytu cizinců, dle něhož je lhůta uvedená v odstavcích 1 až 3 a 5 též zachována, je-li posledního dne lhůty podána poštovní zásilka adresovaná ministerstvu, která obsahuje žádost, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Touto cestou lze tedy žádost podat i v nejzazším termínu v rámci uvedené stodvacetidenní lhůty. Žalobkyně zároveň neuvedla žádné důvody, které by jí bránily podat žádost o zaměstnaneckou kartu v zákonem stanovené lhůtě, zejména *důvody na vůli cizince nezávislé, jež by zabránily včasnému podání žádosti* ve smyslu ust. § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Soud uzavírá, že s ohledem na to, že žalobkyně svou žádost podala dne 1. 11. 2021, byla tato podána opožděně, a rozhodnutí o zastavení řízení tak bylo zcela v souladu se zákonem.

22. Dále se soud zabýval žalobní námitkou, že podle dokumentu ministerstva vnitra vztahujícího se k novelizaci zákonem č. 222/2017 Sb., *pokud lhůta k podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu (z pobytu na dlouhodobé vízum) nebo prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu skončí v sobotu, neděli nebo svátek, lze žádost podat ještě následující pracovní den.*“ Soud je toho názoru, že v daném případě je rozhodující text zákona, nikoli žalobkyní předložený „Přehled změn provedených novelou zákona o pobytu cizinců s účinností od 15. 8. 2017“, z jehož obsahu nevyplývá, že je určen veřejnosti a že by měl být závazným pro adresáty právních norem. Jde spíše o pomůcku pro zaměstnance žalované k orientaci ve změnách zákona o pobytu cizinců po vydané novele zákonem č. 222/2017 Sb, tato však není právně relevantní. Ustanovení § 47 zákona, které doznalo změn touto novelou, je pak nutno posuzovat s ohledem na celé znění tohoto ustanovení.
23. S ohledem na výše uvedené Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Posouzení nákladů řízení

24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, jíž však v řízení žádné náklady nad rámec jejích běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. listopadu 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu